

[Pilgaard Andersen]

Der er efter spørgerens opfattelse ikke lov- hjemmel til at udstede en bekendtgørelse, der stiller øgede krav til virksomhedernes regnskabspligt, som medfører større udgifter for disse.

Det fremgik ikke af lovforslaget, at kravene om revision af autoriseret/registreret revisor skulle skærpes, og ud fra den betragtning mener spørgeren, at folketinget er blevet vildledt ved vedtagelsen af råstofafgiften.

Besvarelse (21/3 79):

Miljøministeren (Ivar Nørgaard):

Bekendtgørelsen om afgift af råstoffer, der trådte i kraft den 1. august 1978, er udarbejdet i henhold til råstoflovens § 32, som giver hjemmel til at fastsætte bestemmelser om betaling af afgifter af råstoffer, der indvindes efter råstofloven.

Ordnningen er udformet på den måde, at indvindingsvirksomhederne skal angive den afgiftspligtige mængde og afgiften heraf til fredningsstyrelsen én gang om året. Efter bekendtgørelsens § 9, stk. 2, skal en autoriseret eller en registreret revisor attestere, at angivelsen er i overensstemmelse med virksomhedens regnskab.

Spørgsmålet om hjemmel til at fastsætte kontrolforanstaltninger blev af fredningsstyrelsen drøftet med justitsministeriet og tolddepartementet i forbindelse med afgiftsordningens nærmere tilrettelæggelse.

Der var enighed om, at råstoflovens § 32 indeholder hjemmel til at fastsætte sådanne regnskabs- og kontrolbestemmelser, at et afgiftssystem kan gennemføres i praksis. Dette indebærer bl. a., at det kan pålægges virksomhederne at indberette mængden af afgiftspligtige råstoffer og vedlægge diverse bilag, f. eks. i form af salgsfakturaer. Ligeledes indebærer det, at der kan stilles krav om, at en autoriseret eller registreret revisor attesterer, at afgiftsopgørelserne er i overensstemmelse med virksomhedens regnskab.

Det er, så vidt jeg har forstået, helt almindelig praksis, at de afgiftsordninger, som ikke administreres af toldvæsenet, indeholder krav om revisorkontrol, idet fredningsstyrelsen eller andre myndigheder, der skal administrere en afgiftsordning, jo hverken har den samme sagkundskab eller kompetence til at kontrollere som toldvæsenet og derfor på

anden måde må sikre sig, at opgørelserne er i orden.

Jeg kan endelig tilføje, at afgiftsordningen er udarbejdet af fredningsstyrelsen i samarbejde med ministeriet for skatter og afgifter og efter forhandling med bl. a. Industrirådet, Kalk- og Teglværksforeningen, Entreprenørforeningen og Ral- og Sandsugerforeningen. Disse organisationer, der jo varetager virksomhedernes interesser, har været enige i ordningens tilrettelæggelse.

Til ministeren for offentlige arbejder (16/3 79) af:

Nauerby (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvor meget energi-forbruget vil stige ved, at DSB sætter hastigheden i vejret på strækningen over Fyn, idet det samtidig bedes oplyst, hvor meget ekstra energi det vil betyde for den lokale befolkning, at 5 fynske byer skæres midt over ved lukning af de eksisterende overkørsler, og hvor megen energi der vil blive brugt til gennemførelse af det foreslåede vejanlæg og broer eller tunneler?«

(Spm. nr. 733).

Begrundelse.

I tider, hvor trafikministerens kollega handelsministeren påbyder privatbilister at nedsætte hastigheden på landevejene og samtidig pålægger dem ekstraordinært store bøder for fartoverskridelser, finder spørgeren det aldeles urimeligt, at man planlægger initiativer som at øge hastigheden for togene over Fyn blot for at spare 5 minutter.

Samtidig skal tages i betragtning, at landet har økonomiske vanskeligheder med at skaffe den energi, der skal bruges, i det hele taget.

Besvarelse (26/3 79):

Ministeren for offentlige arbejder (Ivar Hansen):

I de fleste lande arbejder jernbanerne – med støtte fra regeringerne – med projekter for at øge hastigheden. Baggrunden herfor er ønsket om at overføre passagertransport fra den væsentlig mere energikrævende individuelle trafik.

Energiforbruget ved at sætte hastigheden i vejret for personførende intercitytog og lyn-